

REGLUR

um stórgreiðslukerfi Seðlabanka Íslands.

1. gr.

Skilgreining hugtaka.

Greiðslukerfi: Formlegt fyrirkomulag þriggja eða fleiri þátttakenda sem byggist á sameiginlegum reglum og stöðluðu fyrirkomulagi við framkvæmd greiðslufyrirmæla milli þeirra, enda hafi a.m.k. einn þátttakendanna aðalskrifstofu sína hér á landi, og greiðslukerfið fullnægir þeim kröfum sem gerðar eru og það hefur verið viðurkennt og tilkynnt í samræmi við lög nr. 90/1999 um öryggi greiðslufyrirmæla í greiðslukerfum.

Heimild: Heimild þátttakanda til að mæta sveiflum innan dags í neikvæðri stöðu á stórgreiðslureikningi, að tilteknu hámarki, fram til þess tíma er reikningurinn er gerður upp og skuldastöðu eytt í lok hvers viðskiptadags.

Heimildarlás: Búnaður sem hindrar framkvæmd greiðslufyrirmæla þátttakanda ef hámarksheimildarstöðu hans er náð.

Jöfnunarkerfi: Greiðslukerfi sem tekur við beiðnum frá þátttakendum um framkvæmd fyrirmæla um greiðslur frá einum þátttakanda til annars innan kerfisins. Greiðslukerfið jafnar greiðslur, þ.e. umbreytir mörgum kröfum eða skuldbindingum í eina (nettó)kröfu eða (nettó)skuldbindingu um greiðslu eða greiðsluskyldu þátttakenda.

Jöfnunarreikningur: Reikningur þátttakanda í jöfnunarkerfi sem hann notar við stýringu á jöfnunarstöðu sinni.

Stjórn jöfnunarkerfis: Tilgreindur hópur manna sem ber ábyrgð á starfrækslu jöfnunarkerfis með formlegum hætti, þ.m.t. að starfræksla jöfnunarkerfis sé í samræmi við reglur þessar. Sé félagsform jöfnunarkerfis hlutafélag eða einkahlutafélag telst félagsstjórn vera stjórn jöfnunarkerfis í skilningi þessara reglna.

Stórgreiðslukerfi: Greiðslukerfi Seðlabanka Íslands sem vinnur úr greiðslufyrirmælum þannig að greiðsla er því aðeins færð út af uppgjørsreikningi greiðanda og inn á uppgjørsreikning móttakanda að næg innstæða sé á reikningi greiðanda eða næg heimild sem samið hefur verið um og tryggð er með fullnægjandi hætti. Greiðsluuppgjör fer fram um leið og greiðsla er færð út af uppgjørsreikningi greiðanda og inn á uppgjørsreikning móttakanda greiðslu (rauntímabráttóuppgjör).

Stórgreiðslureikningur: Viðskipta- og uppgjørsreikningur þátttakanda í stórgreiðslukerfi.

Uppgjørsreikningur: Stórgreiðslureikningur sem notaður er við uppgjör í greiðslukerfi eða verðbréfauppgjörskerfi.

Verðbréfauppgjörskerfi: Kerfi sem staðfestir viðskiptaskilmála vegna verðbréfavíðskipta, reiknar út og ákvarðar réttindi og skyldur vegna viðskiptanna, gerir upp viðskiptin og annast vörslu verðbréfa.

Viðmiðunarverð verðbréfa: Dagslokaverð verðbréfa á síðasta viðskiptadegi fyrir viðmiðunardag á skipulegum verðbréfamarkaði eða viðurkenndum upplýsingaveitum sem Seðlabankinn hefur samþykkt.

2. gr.

Þátttakendur.

Seðlabankinn tekur ákvörðun um aðild nýrra þátttakenda að stórgreiðslukerfinu og útilokun á þátttöku aðila sem fyrir eru í kerfinu.

Þátttakendur í stórgreiðslukerfinu geta verið stofnanir, sbr. 2. tl. 2. gr. laga nr. 90/1999 um öryggi greiðslufyrirmæla í greiðslukerfum, enda uppfylli þær að öðru leyti þátttökuskilyrði skv. 3. gr. þessara reglna.

Um réttindi og skyldur annarra þátttakenda, þ.e. milligönguaðila, uppgjörsaðila og greiðslujöfnunarstöðva, fer eftir lögum nr. 90/1999 og 2. og 3. gr. þessara reglna eftir því sem við á.

Nú uppfyllir þátttakandi ekki lengur skilyrði skv. 2. og 3. gr. og getur Seðlabankinn þá sýnað honum, án fyrirvara eða tilkynningar, um frekari þátttöku í stórgreiðslukerfinu eða sett honum sérstök skilyrði fyrir frekari þátttöku. Sama á við ef þátttakandi brýtur reglur þessar.

3. gr.

Þátttökuskilyrði.

Auk skilyrða skv. 2. gr. skulu þátttakendur uppfylla eftirtalin skilyrði fyrir þátttöku í stórgreiðslukerfinu:

1. lúti opinberu eftirliti fjármálaeftirlitsyfirvalds á Evrópska efnahagssvæðinu,
 2. uppfylli kröfur viðkomandi eftirlitsstofnunar, m.a. að því er varðar eiginfjárlutfall og lausafjárlutfall,
 3. hafi yfir að ráða nauðsynlegum tækniþúnaði vegna þátttökunnar,
 4. hafi yfir að ráða nauðsynlegri stjórnunarlegri getu og tækniþekkingu starfsmanna vegna þátttökunnar,
 5. hafi yfir að ráða tryggu eftirlitskerfi með áhættu í tengslum við þátttöku í kerfinu,
 6. hafi samið um og lagt fram fullnægjandi uppgjörstryggingar í Seðlabankanum,
 7. hafi greitt eða samið um greiðslu eðlilegs þátttökugjalds.
- Ákvæði 1., 2. og 6. liðar 1. mgr. eiga ekki við um Seðlabankann.

4. gr.

Fjárhæð greiðslna (stórgreiðslumörk).

Greiðslufyrirmæli að fjárhæð 10 milljónir króna eða hærri fjárhæð falla undir stórgreiðslukerfið. Greiðslufyrirmæli undir 10 milljónum króna falla undir jöfnunarkerfi. Færslur vegna uppgjörs í jöfnunarkerfi og verðbréfauppgjörskerfi falla þó undir stórgreiðslukerfið án tillits til fjárhæðar.

Seðlabankinn getur ákveðið, að höfðu samráði við stjórn annarra greiðslukerfa, að tiltekna greiðslur sem eru lægri en stórgreiðslumörk skv. 1. mgr. falli undir stórgreiðslukerfið.

Þegar jöfnunarkerfi er starfrækt utan opnunartíma stórgreiðslukerfis getur Seðlabankinn í samráði við stjórn jöfnunarkerfis kveðið á um lægri fjárhæðarmörk en 10 m.kr. í jöfnunarkerfi á lokunartíma stórgreiðslukerfis Seðlabankans.

Óheimilt er að skipta niður greiðslufyrirmælum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir að þau falli undir stórgreiðslukerfið.

5. gr.

Viðurkenning á stórgreiðslukerfinu.

Um viðurkenningu á stórgreiðslukerfinu fer eftir lögum nr. 90/1999 um öryggi greiðslufyrirmæla í greiðslukerfum.

6. gr.

Starfrækslutími stórgreiðslukerfis.

Stórgreiðslukerfið skal starfrækt frá kl. 9.00 til kl. 17.00 á almennum bankadögum. Lokauppgjör í jöfnunarkerfi skal fara fram eigi síðar en kl. 17.00 á almennum bankadögum.

Seðlabankinn getur heimilað fleiri en eitt uppgjör á dag á afgreiðslutíma stórgreiðslukerfisins. Seðlabankinn getur lokað stórgreiðslukerfinu við sérstakar aðstæður.

Eftirfarandi á við um notkun stórgreiðslukerfisins utan almenns starfrækslutíma þess:

1. Frá kl. 8.00 til kl. 8.30 á almennum bankadögum skal afgreiða greiðslufyrirmæli vegna uppgjörs verðbréfavíðskipta. Skal afgreiðsla þeirra hafa forgang gagnvart afgreiðslu annarra greiðslufyrirmæla. Takist ekki að ljúka afgreiðslu greiðslufyrirmæla vegna uppgjörs verðbréfavíðskipta fyrir kl. 8.30 getur Seðlabankinn frestað afgreiðslu annarra greiðslufyrirmæla þar til gengið hefur verið frá uppgjöri fyrrnefndu greiðslufyrirmælanna. Seðlabankinn getur heimilað fleiri en eitt uppgjör verðbréfavíðskipta innan dags.
2. Frá kl. 17.00 til kl. 17.45 á almennum bankadögum geta þátttakendur notað stórgreiðslukerfið til þess að ganga innbyrðis frá greiðsluuppgjöri og eyða skuldastöðu í stórgreiðslukerfinu. Á þessum tíma skal stórgreiðslukerfið vera lokað fyrir afgreiðslu greiðslufyrirmæla er varða víðskiptamenn þátttakenda.
3. Við sérstakar aðstæður getur Seðlabankinn opnað stórgreiðslukerfið utan almenns starfrækslutíma þess.
4. Seðlabankinn ákveður starfrækslutíma stórgreiðslukerfisins á gamlársdag og öðrum dögum þegar bankakerfið er starfrækt hluta úr degi.

7. gr.

Greiðslufyrirmæli.

Greiðslufyrirmæli í stórgreiðslukerfinu teljast þau fyrirmæli þátttakanda, sem hafa verið móttakin í kerfinu og staðfest, að tilgreindum móttakanda séu afhentir fjármunir með því að leggja með reikningsfærslu tiltekna fjárhæð inn á reikning lánastofnunar, seðlabanka eða uppgjörsaðila, eða skuldbinda hann eða leysa hann undan skyldu til að inna af hendi greiðslu eins og það hugtak er skilgreint skv. almennum lögskýringum.

Í stórgreiðslukerfið skal skrá og varðveita þar nafn, heimilisfang og reikning greiðanda.

8. gr.

Beiðni um framkvæmd greiðslufyrirmæla.

Beiðni um framkvæmd greiðslufyrirmæla berst til stórgreiðslukerfisins í gegnum rafræna tengingu þátttakenda við kerfið.

9. gr.

Tímamark greiðslufyrirmæla.

Greiðslufyrirmæli teljast komin til stórgreiðslukerfisins þegar staðfest er með sannanlegum hætti frá kerfinu að endanlegt uppgjör hafi farið fram á viðkomandi greiðslufyrirmælum. Halda skal nákvæma tímaskrá yfir endanlegt uppgjör.

10. gr.

Réttaráhrif staðfestingar á móttöku greiðslufyrirmæla.

Eftir að móttaka greiðslufyrirmæla hefur verið staðfest skv. 9. gr. teljast fyrirmælin bindandi gagnvart þriðja manni og er afturköllun þeirra óheimil eftir það tímamark.

Um réttaráhrif gjaldþrotaskipta þátttakanda fer samkvæmt lögum nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti, og lögum nr. 90/1999 um öryggi greiðslufyrirmæla í greiðslukerfum.

11. gr.

Heimild.

Þátttakandi skal gera skriflegan samning við Seðlabankann um heimild í stórgreiðslukerfinu sem nægir þátttakandanum til að mæta sveiflum innan dags í neikvæðri stöðu á stórgreiðslureikningi sínum fram til þess tíma er reikningurinn er gerður upp og skuldastöðu eytt í lok hvers viðskiptadags. Seðlabankinn gerir tillögu um fjárhæð heimildarinnar með hliðsjón af sveiflum í stöðu viðkomandi þátttakanda síðastliðna 12 mánuði. Skal þess gætt að viðkomandi þátttakandi hafi ávallt svigrúm til að mæta óvæntum sveiflum í greiðslustöðu.

Skilyrði heimildar er að viðkomandi þátttakandi leggi fram tryggingu í samræmi við fjárhæð heimildarinnar, sbr. 15. gr.

Þátttakanda er óheimilt að fara út fyrir umsamda heimild.

12. gr.

Breyting á heimild á lokunartíma stórgreiðslukerfis.

Þegar jöfnunarkerfi eru opin á lokunartíma stórgreiðslukerfis getur Seðlabankinn heimilað að hluti af tryggingum lánastofnana vegna stórgreiðslukerfisins sé nýttur í þágu jöfnunarkerfis á lokunartíma stórgreiðslukerfisins. Ráðstöfun af þessu tagi skal miða að því að draga úr líkum á að heimildarlás geti læstst í jöfnunarkerfi utan opnunartíma lánastofnana. Sé hluti trygginga stórgreiðslukerfis nýttur með þessum hætti skerðast heimildarstöður samsvandi í stórgreiðslukerfinu þar til tryggingar hafa verið fluttar yfir að nýju.

13. gr.

Breyting á fjárhæð heimildar.

Seðlabankinn endurmetur fjárhæð heimildar hvers þátttakanda í febrúar og ágúst ár hvert með hliðsjón af sveiflum í stöðu viðkomandi þátttakanda síðastliðna 12 mánuði. Seðlabankinn getur krafist tíðara endurmats heimildar.

Við endurmat heimildar skal þess gætt að viðkomandi þátttakandi hafi ávallt svigrúm til að mæta óvæntum sveiflum í greiðslustöðu. Hafi þátttakandi ítrekað fullnýtt heimild sína er honum skylt að hækka hana eða semja við Seðlabankann um greiðslu viðurlaga í formi dagvaxta af þeirri fjárhæð sem fer fram úr heimild innan dags.

Þátttakandi getur óskað eftir breytingu á heimild gegn því skilyrði að tryggingar skv. 15. gr. verði í samræmi við hina breyttu fjárhæð heimildarinnar.

14. gr.

Höfnun beiðni um framkvæmd greiðslufyrirmæla.

Berist stórgreiðslukerfinu beiðni um uppgjör greiðslufyrirmæla sem myndu, ef þau yrðu gerð upp, leiða til þess að viðkomandi þátttakandi færi út fyrir heimild sína, er skylt að hafna slíkri beiðni í greiðslukerfinu og tilkynna það viðkomandi þátttakendum.

15. gr.

Uppgjörstryggingar.

Þátttakandi skal leggja fram nægar tryggingar fyrir uppgjöri á greiðslustöðu í stórgreiðslukerfinu sem Seðlabankinn metur og samþykkir. Skriflegur samningur skal gerður þar að lútandi við Seðlabankann. Fjárhæð tryggingar að teknu tilliti til frádrags sbr. 17. gr. skal eigi vera lægri en fjárhæð heimildar viðkomandi þátttakanda sbr. 11. gr.

Um uppgjörstryggingar fer skv. lögum nr. 46/2005 um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir.

16. gr.

Hæf verðbréf til tryggingar fyrir heimildum.

Hæf verðbréf til tryggingar fyrir heimildum í jöfnunarkerfi geta verið innstæðubríf Seðlabankans, spariskirteini ríkissjóðs, ríkisbréf, ríkisvixlar og skuldabréf sem gefin eru út í íslenskum krónum og uppfylla eftirfarandi skilyrði:

1. Útgefið markaðsvirði flokks sé yfir 3 ma.kr. og staðfest að það magn hafi selst.
2. Útgefandi hafi lánshæfismat frá einhverju þriggja matsfyrirtækja: Standard & Poor's, Moody's eða Fitch og langtímalánshæfiseinkunn A- eða betra miðað við matskerfi Standard & Poor's og Fitch og A3 eða betra hjá Moody's.
3. Verðbréf með ábyrgð ríkissjóðs eru metin eins og ríkissjóður sé útgefandi.
4. Verðbréfin séu í viðskiptavakt á skipulegum verðbréfamarkaði eða viðurkenndum upplýsingaveitum sem Seðlabankinn samþykkir (svo sem Bloomberg).
5. Verðbréfin skulu að jafnaði valin þannig að ekki sé um að ræða bréf með lokagjalddaga fyrir lok samningstímans.
6. Verðbréf, önnur en innstæðubríf Seðlabankans, skulu vera rafrænt skráð.

Auk verðbréfa sem útgefin eru í íslenskum krónum, er þátttakendum heimilt að leggja fram rafrænt skráð verðbréf (skuldabréf og vixla) í erlendri mynt sem uppfylla kröfur Seðlabanka Íslands um hæf bréf til ávöxtunar gjaldeyrisforða bankans. Seðlabanki Íslands metur veðhæfi viðkomandi verðbréfa í hverju tilviki fyrir sig. Bréfin skulu uppfylla skilyrði 1. mgr. en útgefið markaðsvirði flokks skal vera yfir 1 ma. Bandaríkjadollara eða 1 ma. evra og staðfest að það magn hafi selst. Bréfin skulu einnig vera án uppgreiðslu- og innköllunarákvæða og ekki innihalda vilnanir eða vaxtaþrep. Verðbréf í erlendum myntum skulu ekki fara yfir 30% af gildandi tryggingum þátttakanda.

Ekki er heimilt að leggja fram til tryggingar víkjandi skuldabréf.

Útgefanda er ekki heimilt að nota eigin bréf til tryggingar fyrir uppgjörshæimild né er heimilt að nota bréf útgefanda sem viðkomandi þátttakandi á virkan eignarhlut í sbr. 2. mgr. 40. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

Séu bréf dregin út eða falli í gjalddaga á gildistíma heimildarstöðu sinnar í greiðslukerfi eða óski seljandi eftir því að fá þau afhent, skal hann leggja fram ný hæf verðbréf, og skal þá matsverð þeirra vera a.m.k. jafnhátt og matsverð hinna útdregnu eða gjaldföllnu verðbréfa. Þátttakandi ábyrgist að verðbréf lögð fram til tryggingar séu veðbanda- og kvaðalaus.

17. gr.

Verðmat trygginga.

Við mat á verðmæti verðbréfa sem tryggingar skal reikna eftirfarandi frádrag frá viðmiðunarverði:

1. Af spariskirteinum ríkissjóðs, ríkisbréfum og ríkisvixlum:
 - a. 1% þar sem eftirstöðvatími er styttri en 2 ár
 - b. 3% þar sem eftirstöðvatími er 2 til 5 ár
 - c. 5% þar sem eftirstöðvatími er lengri en 5 ár
 2. Af öðrum bréfum:
 - a. 2% þar sem eftirstöðvatími er styttri en 2 ár
 - b. 5% þar sem eftirstöðvatími er 2 til 5 ár
 - c. 7% þar sem eftirstöðvatími er lengri en 5 ár
 3. Af bréfum í erlendri mynt reiknast 15% auka frádrag vegna gengisáhættu ofan á ofangreint markaðsfrádrag.
- Ekkert frádrag reiknast af innstæðubrífum Seðlabankans.

Seðlabankinn getur ef nauðsyn krefur, t.d. vegna markaðsaðstæðna reiknað frekara frádrag.

Liggi viðmiðunarverð verðbréfa ekki fyrir á skipulegum verðbréfamarkaði eða hjá viðurkenndum upplýsingaveitum sem Seðlabankinn samþykkir, er ekki hægt að nota viðkomandi verðbréf sem tryggingu nema til komi sérstakt samþykki Seðlabankans.

18. gr.

Viðbótartryggingar.

Seðlabankinn endurmetur reglulega verðmæti trygginga. Þar sem markaðsvirði verðbréfa og verðmæti erlendra verðbréfa í krónum getur breyst fyrirvaralaust getur slíkt endurmat leitt til þess að Seðlabankinn krefjist viðbótartrygginga.

Telji Seðlabankinn þörf á viðbótartryggingu sbr. 1. mgr. skal viðkomandi þátttakandi leggja fram fullnægjandi tryggingar innan sólarhrings frá því slík krafa er sett fram. Seðlabankinn getur einnig lækkað tímabundið hámarksheimildarstöðu viðkomandi þátttakanda um samsvarandi fjárhæð þar til viðbótartryggingartöku er lokið.

19. gr.

Vörslur verðbréfa.

Verðbréf sem lögð eru fram sem tryggingar skulu skráð hjá verðbréfamiðstöð sem hlotið hefur starfsleyfi skv. lögum nr. 131/1997 um rafræna eignarskráningu verðbréfa. Heimilt er að leggja fram verðbréf rafrænt skráð í erlendri verðbréfamiðstöð sem Seðlabankinn viðurkennir.

Verðbréf sem skráð eru í íslenskri verðbréfamiðstöð skulu vistuð á VS-reikningi viðkomandi þátttakanda í Seðlabankanum. Séu verðbréf skráð í erlendri verðbréfamiðstöð skulu þau vistuð hjá vörsluaðila (reikningsstofnun) sem Seðlabankinn viðurkennir.

Um skráningu trygginga fer skv. IV. kafla laga nr. 131/1997 um rafræna eignarskráningu verðbréfa. Jafnframt skulu VS-reikningar viðkomandi þátttakanda veðsettir Seðlabankanum samkvæmt sérstakri yfirlýsingu þar að lútandi.

20. gr.

Heimild til ráðstöfunar við uppgjörsvanefnd.

Við vanefnd þátttakanda á uppgjörsskuldbindingum í stórgreiðslukerfinu getur Seðlabankinn innleyst veðsett verðbréf og/eða nýtt reiðufé á tryggingareikningi og ráðstafað, án fyrirvara eða tilkynningar, til að ljúka uppgjöri og eyða skuldastöðu í kerfinu.

Við uppgjörsvanefnd í greiðslukerfum getur Seðlabankinn gengið að öllum tryggingum þátttakanda sem hann hefur sett til tryggingar uppgjöri í greiðslukerfum, óháð því hvort krafan varðar uppgjör á jöfnunar- eða stórgreiðslukerfi.

21. gr.

Kröfur um tæknilegan búnað.

Þátttakendur skulu hafa yfir að ráða þeim tæknilega búnaði sem Seðlabankinn skilgreinir á hverjum tíma.

22. gr.

Eftirlitskerfi með áhættu.

Þátttakendur skulu á hverjum tíma hafa yfir að ráða tryggu eftirlitskerfi með áhættu í tengslum við notkun stórgreiðslukerfisins og annarra greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfa sem þeir eru þátttakendur í.

23. gr.

Kynning á starfsemi stórgreiðslukerfisins.

Þátttakendur skulu sjá til þess að starfsmenn þeirra hljóti nægilega fræðslu og þjálfun í notkun stórgreiðslukerfisins.

24. gr.

Vöktun og viðbrögð vegna greiðslustöðu.

Hverjum þátttakanda er skylt að fylgjast með greiðslustöðu sinni í stórgreiðslukerfinu í því skyni að koma tímanlega í veg fyrir að beiðni um framkvæmd greiðslufyrirmæla sé hafnað.

Hver þátttakandi skal hafa yfir að ráða tæknibúnaði er auðveldar vöktun greiðslustöðu.

Þátttakanda ber að grípa til viðeigandi ráðstafana til þess að koma í veg fyrir að hámarki heimildar sé náð.

25. gr.

Viðbúnaðaráætlun þátttakanda.

Hver þátttakandi skal þróa viðbúnaðaráætlun þar sem gerð er grein fyrir eigin viðbrögðum við áföllum í starfsemi stórgreiðslukerfisins.

26. gr.

Viðbúnaðaráætlun Seðlabanka Íslands.

Seðlabankinn skal þróa viðbúnaðaráætlun þar sem gerð er grein fyrir viðbrögðum við áföllum í starfsemi stórgreiðslukerfisins.

27. gr.

Gjaldskrá.

Seðlabankinn ákveður gjaldskrá vegna rekstrar og starfsemi stórgreiðslukerfisins. Færslugjöld skulu greidd af þeim þátttakanda sem stofnar til greiðslufyrirmæla í greiðslukerfinu (greiðanda). Gjaldskráin skal vera gagnsæ og aðgengileg.

28. gr.

Eftirlit.

Seðlabankinn hefur yfirsýn (e. oversight) með starfsemi stórgreiðslukerfisins að því er varðar öryggi þess, skilvirkni og hagkvæmni. Fjármálaeftirlitið annast eftirlit (e. supervision) með framkvæmd einstakra þátttakenda á reglum þessum.

29. gr.

Upplýsingagjöf.

Þátttakendur skulu veita Seðlabankanum og Fjármálaeftirlitinu allar umbeðnar upplýsingar varðandi framkvæmd þessara reglna og tilkynna þeim um öll mikilsverð tilvik sem kunna að raska eða hafa raskað starfsemi kerfisins.

Þátttakendur skulu miðla upplýsingum um þátttöku sína í stórgreiðslukerfinu til þeirra sem þess óska og hafa lögmætra hagsmuna að gæta.

Seðlabankinn auglýsir í Lögbirtingablaði hverjir eru þátttakendur í stórgreiðslukerfinu. Auglýsa skal að nýju ef breytingar verða á þátttöku.

30. gr.

Verklagsreglur.

Seðlabankinn getur sett verklagsreglur þar sem nánar er kveðið á um starfsemi kerfisins, þátttökuskilyrði, útilokun þátttöku, kröfur um tæknibúnað, framkvæmd greiðslufyrirmæla og viðbúnaðaráætlun.

31. gr.

Gildistaka.

Reglur þessar, sem settar eru skv. heimild í 38. gr., sbr. 4. gr., laga nr. 36/2001 um Seðlabanka Íslands, taka gildi 13. apríl 2007. Á sama tíma falla úr gildi reglur um stór-greiðslukerfi Seðlabanka Íslands nr. 788 frá 20. október 2003.

Reykjavík, 11. apríl 2007.

Seðlabanki Íslands,

Davíð Oddsson,
formaður bankastjórnar.

Eiríkur Guðnason
bankastjóri.

Ingimundur Friðriksson
bankastjóri.